

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, SPALIO – OCTOBER 31, 2017 • Vol. CVIII Nr. 126 Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 10-30-2017

Iki valstybės atkūrimo jubiliejaus liko 107 dienos

Įsitikinome: „Draugas“ turi daug draugų

M. Bizinkauskaitei ir A. Barniškiui nesunkiai pavyko išjudinti svečius padainuoti kartu. Vidos Kuprytės nuotraukos

Renginiui vadovavo kunigas G. Keršys.

„Draugo“ pokylis patvirtino: vis dar daug turime savo draugų, skaitytojų, rėmėjų, vertintojų. Į mūsų kasmetinį susibūrimą, kuriuo pažymėjome 108-ąsias „Draugo“ gyvavimo metines, suvažiavę garbingi svečiai vos sutilpo Pasaulio lietuvių centro salėje. Džiaugiamės, kad buvo tokių „Draugo“ bičiulių, kurie specialiai į renginį atkeliavo net iš kitų valstijų – Indijos, Michigano, Kalifornijos, Massachusetts ir Connecticut. Gera buvo susitikti, pasikalbėti, pasidžiaugti vieniems kitais. Kunigo Gedimino Keršio, kaip renginio vedėjo „premjera“ buvo sėkminga: jis savo pokštais ir taikliais komentarais pralinksmino svečius ir kūrė puikią nuotaiką. Susirinkusiems švęsti gerų akimirų dovanuoja ir programos atlikėjai – charizmatiškoji solistė Marytė Bi-

Atgimusi jumorų grupė „Antras kaimas“ (iš k.) – Audrius Aleksiūnas, Jonas Variakojis, Vilma Jarulienė, Sid Juozas Ulevičius ir Artūras Žilinskas – savo pasirodymais žada vėl linksminti tautiečius.

zinkauskaitė ir Algimantas Barniškis, o taip pat ir visų džiaugsmui atgimusi ir smagią premjerą pateikusi jumorų grupė „Antras kaimas“. Dėkojame savo draugams, kurie at-

vyko, o tiems, kurie šiais metais negalėjo atvažiuoti ir pabūti kartu su mumis, pažadame išsamesnį pasakojimą su nuotraukomis išspausdinti netrukus.

ŠIAME NUMERYJE:

R. Vanagaitei vėl reikia dėmesio – 3 psl.

Kulinarinio paveldo savaitgalis Neringoje – 6 psl.

Darbingas ŠALFASS savaitgalis

ŠALFASS suvažiavimo dalyviai (žaliais marškinėliais) ir Lietuvių klubo Clevelande šeimininkės bei dainininkas Augis (juodais marškinėliais) su Mindaugu Kuzminsku. Tomo Masačio nuotr.

Praėjusį šeštadienį, spalio 28 d., Lietuvių klube Clevelande (Ohio) vyko kasmetinis didžiausios išeivijos sporto mėgėjų organizacijos – Šiaurės Amerikos lietuvių fizinio auklėjimo ir sporto sąjungos (ŠALFASS) suvažiavimas. Tarp daugelio aktualiausių sportuoti mėgstantiems užjūrio lietuviams klausimų buvo aptarti praėjusių – 67-ųjų metų žaidynių, vykusių Toronto priemiestyje Mississauga (Kanadoje) bei Hamiltone, iššūkių, rekordinės JAV-Kanados lietuvių delegacijos,

dalyvavusios jubiliejinėse Pasaulio lietuvių sporto žaidynėse Kaune šių metų vasarą, sėkmė, prieš keletą metų užgimusio Šlovės arenos projekto situacija. Šeštadienį prie 11 ankstesniais metais į šią areną patekusių žymiausių ŠALFASS veikėjų ir sportininkų vienbalsiai pridėti dar 4 – dr. Donatas Siliūnas iš Čikagos, Algis Rugienius iš Detroito bei 2 kanadiečiai – Mamertas Duliūnas ir Jonas Nešukaitis. 2 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis nuolatinis, patikimas, mus rišantis.

Kiekviena meilė nori būti amžina ir tai yra jos amžina kančia. – Erich Maria Remarque

Lapkričio 2 d. Lietuvoje ir išeivijoje švenčiamos Vėlinės. Tą dieną suvažiuoja visi šeimos nariai, kartu lanko artimųjų kapus. Kapai puošiami gėlėmis ir žalumynais, dedami vainikai, uždegamos žvakės. Bažnyčiose vyksta gedulingos pamaldos už mirusius. Po to rengiamos bendros vaišės, kurių metu prisimenami mirusieji.

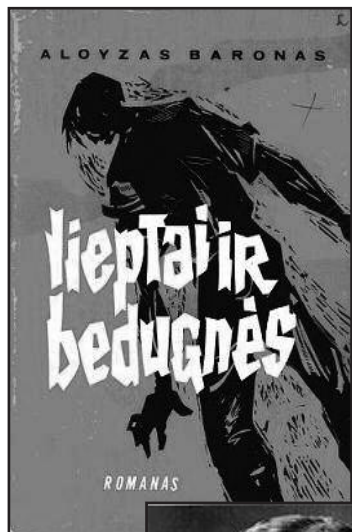
Kasmet savo straipsniu Vėlines stengiuosi prisiminti, jas paminėti, bet nesikartoti. Šiemet man į pagalbą atėjo Aloyzas Baronas su savo „Lieptai ir bedugnės“. Tai dienraščio „Draugo“ dešimtojo romano konkurso premiją laimėjusi knyga, 1961 m. išleista Lietuviškos knygos klubo Čikagoje. Knyga vadinama romanu, bet, mano manymu, ją labiau tiktų vadinti autoriaus memuarais. Pirmuoju asmeniu autorius aprašo karo pabaišą, vokiečių kariuomenės suorganizuotus apkasų kasimo būrius ir ten patirtus pavojus bei vargus.

Noriu skolintis iš knygos ir perduoti ten aprašomą Vėlinių vakaro nuotaiką:

„Rūksta drėgnos dulkės. Biauri, purvina diena. Gaudi, gelianti, melancholiška. Liūdnai verkia medžiai, paskiros varnos praskrenda, paklydę ar išbaidytos šūvių. Rūškana popietė. Temsta. Grįžtam namo. Vėlinių vakaras. Toks purvinas ir sentimentalus. 'Už mus gal irgi kas nors uždegė žvakutę', taria Zigmas. 'Nemanau. Juk niekas netiki, kad mes mirę. Be to, kas žino, kur jie yra, kurie turėjo uždegti. Piautuvu paženklintas mongolas sentimentų nežino'. (...) Zigmas man papasakojo kažkokį Vėlinių nuotyki, ir taip paminime tą rūškaną šventę, kuri be karų nebūtų tokia reikšminga”.

„Lieptai ir bedugnės“ Vėlinių fone

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

„Kryžiai ir kryžiai. Milijonai kryžių. Dega Vėlinių žvakutės ant karių kapų. Karių kapai yra pagarbos verta vieta. Tačiau tik mažų tautų. Jie gynė laisvę. Guli sandėly. Žiurkės daužosi virš lubų, paskutiniai drėgni kasėjai krinta į purvinus guolius. Sandėly dvokias alsavimas, žadą atimąs. Žmonės draskosi. Kažkoks naivėlis eina į lauką savam reikalui. Kiti čia pat – į šiaudus. Dvokia, bet juk tuoj šią vietą paliksim. Gal už dienos, gal po savaitės. Rodos, miegu. Gal ir ne. Kažkas tarp miego ir pabudimo. Pašamonėj mąstau apie kapus. Karių kapai. Ir mūsų sargybiniai kariai, ir tie, kurie degino, šaudė ir prievartavo. Susirenka į kapus tūkstančiai išprievartautų moterų, verkia brutalumo sužalotos sielos. Ir veidu teka ašaros, kad atėmė tai, ką ji saugojo jam, kurį mylėjo. (...) Kiti kapai. Paženklinti piautuvu ir kūju. Bėga pro juos moterys, atimtos nuo tėvų, vyrų ir

vaikų. Išprievartautos – jaunos ir senos. (...) Jos nutrauktos nuo bėglių vežimų, smaigiamos, uždusę ir besikandžioja, sužeistais veidais”.

nančių. Pučia vėjas, subraška atplyšę stogų skardos, aimanuoja molėta minia, sapnuodama laisvę ir duoną”.

Kitoje knygos vietoje autorius prisimena savo gimtadienį: „Gruodžio gūdus vakaras. Purvinas ir šaltas. Toks kaip ir kiti, kaip visa jų eilė lapkričio ir gruodžio savaičių tėkmėj. Nelijo ir tai buvo šio to verta. Bet svarbiausia, kad mano gimimo diena. Einam lauku. Tylu. (...) Toli girdėti verkianti stirna. Matyt, sužeista. Tas jos verkimas toks pilnas skundo, kad beveik gaila jos kaip bejėgio vaiko. Einam tylėdami, lyg paskui grabą, ašarotojai labai įtikimai, neme luotai raudant. Paraudok, stirna: tai tinka prie bendro vaizdo. Pasaulis prarado protą, pasaulis švenčia šermenis”.

Visa tai išgyvenantis rašytojas buvo dvidešimt septynerių. Nežinau, kada tą knygą jis rašė, bet jam jau buvo keturiasdešimt treji, kai knyga buvo išleista.

Aloyzas Baronas gimė prieš šimtą metų, 1917 m. gruodžio 12 d., Vabalninke, Biržų apskrityje. Jis mirė Čikagoje 1980 m. rugsėjo 7 d. Mano kartos skaitytojais jį gerai atsimena iš jo knygų, spaudos reportažų, redaktoriaus darbo „Drauge“. Čia būdamas jis įvedė mėgiamą „Spyglių ir dyglių“ humoro skyrelį ir jį redagavo, „pasislėpęs“ už dr. S. Aliūno slapyvardžio.

Jo knyga „Lieptai ir bedugnės“, vieno knygos apdarimo žodžiais, įamžino vienos mūsų tautos dalies išgyvenimus. Šioje knygoje skaitytojas rado žmogų rudenėjančiame fone, trokštantį gyventi, minamą ir niekinamą, bet besikabinantį už žemės ir juntantį gyvenimo trapumą bei dūžtančių svajonių beprasmiškumą.

Darbingas ŠALFASS savaitgalis

Atkelta iš 1 psl.

Kitamet siūlomi 3 kandidatai – Kanados lietuvis Jonas Žukas, Clevelando „Žaibo“ atstovas Juozas Kijauskas ir Aleksandras Vakselis iš New Yorko. Taip pat numatytas 2018-ųjų metų pagrindinių sporto varžybų kalendorius, pradedant nuo kalnų slidinėjimo, golfo, softbolo, stalo bei lauko teniso, šaudymo iki populiariausios tarp lietuvių visame pasaulyje sporto šakos – krepšinio (detalesnė informacija bus paskelbta spaudoje, ŠALFASS tinklalapyje www.sal-fass.org bei „Facebook“ ir „Twitter“ paskyroje).

2017-ieji – oficialiai Sporto metai Lietuvoje – tapo ir ŠALFASS naujosios Centro valdybos rinkimais, patvirtinta tokia jos sudėtis: pirmininku ketvirtai kadencijai iš eilės perrinktas Laurynas R. Misevičius, vicepirmininku – Stasys Kuliavas, sek-

ŠALFASS metinio suvažiavimo posėdyje aptarti sportui neabejingiems lietuviams svarbūs klausimai. Tomo Masačio nuotr.

retoriumi bus Arūnas Čygas, Kanados apygardos vadovu – buvęs ŠALFASS pirmininkas Kazimieras Deksnys, Rytų apygardos pirmininku lieka Deivis Pavasaris, Vidurio Vakarų – Aurimas Matulevičius, o išdininku – Arūnas Morkūnas. Prieš keletą metų JAV įkurto ŠALFASS fondo išdininke išrinkta New Yorke gyvenanti lietuvė Rasa Mitrulevičienė, kuri šiame poste pakeitė Gintautą Garsį ir tapo pirmąja ŠALFASS Centro valdybos dai-

liosios lyties atstove po dešimtmečių. Europoje ŠALFASS atstovu bus Žilvinas Bublīs, o krepšinio sekcijos komiteto vadovu išrinktas Paulius Riškus.

Į suvažiavimo pabaigą suvažiavimo delegatus netikėtai aplankė kaip tik į Clevelandą spalio 29-ai dienai NBA reguliaraus sezono rungtynių su New Yorko „Knicks“ atvykęs žaisti Mindaugas Kuzminskas. Lietuvos rinktinės puolėjas ilgokai bendravo su ŠALFASS nariais ir vietiniais Lietuvių klubo lankytojais, mielai fotografavo si su gerbėjais, įskaitant mažuosius sirgalius, taip pat skanavo Editos ir Rūtos lietuviškos virtuvės patiekalų, sakė, kad pirmąsyk per 2 metus Amerikoje valgė itin savo mėgstamų cepelinų, klausėsi Eugenijaus Dicevičiaus (Augio) atliekamų dainų. Lietuvis vis dar nepasirodė aikštelėje ir šį sekmadienį, bet jo atstovaujami „Knicks“ neturėjo vargo su praėjusių metų NBA čempionato finale rungtyniauvusiais „Cavaliers“ krepšininkais, laimėję dvikovą 114-95.

ŠALFASS Centro valdybos info

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday
and Saturday

except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL

and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

! Kanadą – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

! Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

! Lietuvą paprastu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$115.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

! Kanadą – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

! Lietuvą ir kitas šalis oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00, paprastu paštu – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiuočiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –

skelbimai@draugas.org., administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,

audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –

Virginija Petruskienė

Techninis redaktorius –

Jonas Kuprys

Korektorė –

Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.

„Višta strimelės galva” – tai naujas Rūtos Vanagaitės romanas, kurį pristatant autorė tiek prisišnekėjo, kad pakėlė ant kojų ne tik Lietuvos patriotus. Prieš kurį laiką ji pasigarsino knyga „Mūsiškiai”, kurioje apkaltino lietuvius dėl bendrapiliečių žydų žudynių. Dabar ji pareiškė, kad partizanų vadas Adolfas Ramanauskas-Vanagas, ant kurio vardo iki šiol net dulkė nebuvo nusėdusi, yra KGB agentas, žydaudys ir išdavikas. Aktyvioji visuomenės dalis sukilo „Facebook”, internetiniuose laikraščiuose ir kitose viešose vietose, teigdama, kad ši autorė jau peržengė ribas. Prof. V. Landsbergis ją pavadino „Dušanskiene” (Nachmanas Dušanskis – pokariu pasižymėjęs NKVD žudynių dalyvis, Lietuvai tapus nepriklausoma pabėgęs Izraelin). Kiti, pvz., ryšių su visuomene specialistas Mykolas Katkus, sako, kad į ją visai nereiktų kreipti dėmesio, kurio ji taip siekia: „Biznis toks. Vat čia tikrai verta nekreipti dėmesio į brandžios avantiūristės naują verslo projektą”.

Atrodo, projektas neišdegė

Gal iš tiesų per daug garbės avantiūristei ir jai reklama, bet kad sunku ištylėti girdint tokią neteisybę. Žibalo į ugnį įpylė žinia, kad R. Vanagaitė tapo garsiojo Simono Vyzentelio centro direktoriaus Efraimo Zuroffo gyvenimo drauge ir apie jų santykius pasipasakojo viešai. Jis lydėjo ją ir į knygos pristatymą. Jie susikavė praėjusiais metais, važinėdami per Lietuvą ir rinkdami medžiagą apie žydų žudynes.

Tos kelionės vaisius – knyga „Mūsiškiai” ir partizanų vado Vanago nuvainikavimas. O kodėl užkliuvo būtent Vanagas? Greičiausiai todėl, kad Seime svarstomas siūlymas kitus metus paskelbti jo atminimo Lietuvoje metais. Ta sąsaja kai kam kelia įtarimų, ar tik čia nebus vykdomas jau nebe Zuroffo, bet Kremliaus planas – kad mes nebeturėtume nieko švento.

„Dušanskienė” teigia neva Ramanauskas buvo Alytaus burmistras (iš tiesų buvo mokytojas Alytaus mokytojų seminarijoje) ir dalyvavo žydų žudynėse, – būtent taip savo prisiminimuose rašo Dušanskis, nors istorikai jau seniai yra dokumentais įrodę, kad tai netiesa, kad burmistras buvo kitas žmogus ir Ramanauskas nieko bendra neturi su žydų tragedija. O E. Zuroffui niekada nereikėjo įrodymų – jis paprastai naudoja bet kokiomis NKVD-istų ar KGB-istų „špargalkėmis”, kad tik atkreiptų į save dėmesį ir savo projektams gautų pinigėlių. (Jis, pasi-

Reaguodama į „Alma littera” sprendimą išimti visas jos knygas iš prekybos, R. Vanagaitė pareiškė knygų neimsianti, o leidykla, jei nori, gali jas sudeginti. Vidmanto Balkūno (15 min.) nuotr.

Višta strimelės galva, arba gudrusis E. Zuroffas nusprendė susideginti

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ

rodo, yra Lietuvos žydų palikuonis, gal todėl lietuvius atkakliausiai ir kankina.) O dabar pasitelkė dar ir lietuvaite, kuri kalba jo balsu.

Beje, ta lietuvaite yra prisipažinusi, kad jos giminės vyrai iš tiesų dalyvavo žydų žudynėse, kad namuose po to buvo atsiradę kažkokių baldų ir kitokių daiktų... Tad nėra ko stebėtis – ši giminė nesirenka priemonių... O šį kartą Vanagaitei reikėjo atkreipti dėmesį į save, matyt, todėl, kad būtų išpirkta jos naujoji knyga „Višta strimelės galva”. Ji gyrėsi, kad leidykloje „Alma Littera” ji yra geriausiai perkama.

Deja, moteriškaitė apsiskaičiavo, kitą dieną po jos spjūvio į partizanų vadą leidykla pareiškė nutraukianti su ja bendradarbiavimą ir iš prekybos išimanti visas jos knygas, nes knygos autorės pažiūros ėmė kirstis su leidyklos misija (kita vertus, yra įtariančių, kad leidykla tai padarė taipogi materialiniais sumetimais, mat žurnalistas, naujos televizijos įkūrėjas ir populiarių knygų autorius Andrius Tapinas leidyklai pareiškė ultimatumą – aš arba Vanagaitė; po valandos leidykla paskelbė pranešimą apie sutarties su Vanagaite nutraukimą).

Bet kuriuo atveju Rūta Vanagaitė pati tapo višta strimelės galva (gal apie tai ir jos knyga?). Taigi pasipelninti iš savo knygų Lietuvoje jai nepavyks. Tiesa, ji gali rasti leidyklų, kurios jai pritaria (juk visokių esama, kaip ir žmonių; kai kas gal tuo skandalu labai džiaugiasi), bet vargu ar jos ryšis spausdinti naujus tų knygų tiražus, nes bijos susideginti. R. Vanagaitei beliks pasikliauti rusų skaitytojais ir Rusijos leidyklomis, beje, kur ji jau užmetė meškere. Būtent Sankt-Peterburge ji, pristatydama rusišką „Mūsiškių” vertimą, pareiškė, kad Lietuva galėtų išsigelbėti tik tada, jeigu ją okupuotų Putinas. Suprask, diktatorius Putinas uždarytų sienas ir todėl lietuviai negalėtų išsivažinėti.

Ir gudrusis lapinas E. Zuroffas kažin ar neapsiskaičiavo, susidėjęs su dar didesne sukčiuviene negu jis pats (sako, kad prieš keliolika metų Zuroffas nemandagiai užsipovalė Emanuelį Zingerį dėl žmonos lietuvės). Jo ben-

draminiams nepatiks pasirinktoji gyvenimo draugė kitatautė, o kai ta porininkė dar neatneš naudos jo reikaluose, tai sužlugs ir jo verslas pelnytis iš žydų nelaimės. Tuo labiau kad šioji moteriškė yra nesugyvenamo būdo ir jau pakeitusi nemažai vyrų, kuriuos dabar aprašinėja.

Faktai byloja

Kad skaitytojas išitinkintų Rūtos Vanagaitės neteisinga interpretacija (švelniai tariant), pateiksime faktų.

R. Vanagaitė pareiškė: „Pagaliau ji (A. Ramanauską – Red.) sugavo 1956 m. spalio 12 d., jis bandė nusižudyti. Taip parašyta byloje ir tą jis pats prisipažįsta. Nebuvo kankinamas, bet jis bandė nusižudyti, jam nepavyko, jį atgaivino, operavo. Tada jį labai ilgai tardė, ir kas man įdomu, jis išdavė visus savo ryšininkus, rėmėjus, visus žmones, kurie jį slėpė per tuos metus. Tai yra 22 pavardės su adresais”.

Taip savo prisiminimuose rašo NKVD budelis N. Dušanskis: „Žinoma, kad tokie žiaurūs žmonės, tokie sadistai kaip Ramanauskas, patekę į teisingumo rankas, staiga pradeda prašyti pasigailėjimo, siūlo savo bendradarbiavimą ir pan. Kai Ramanauskui tai buvo atsakyta, jis net bandė nusižudyti”.

O štai ką gydytojų komisija rašo akte (vertimas), kuris saugomas Ypatingajame archyve: „Visiškai slaptai. AKTAS 1956 m. spalio 15 d. Vilnius. Mes, žemiau pasirašę gydytojų komisija, kurios sudėtyje LTSR MVD kalėjimo Nr. 1 chirurginio skyriaus vedėjas vyr. ltn. E. A. Lagotskaja, chirurgas-konsultantas V. S. Vorobjov, I.O. sandalies viršininkas kpt. Kuzmin, surašėme šį aktą apie tai, kad: kalinys Ramanauskas Adolfas, Liudviko g. 1918 m. pristatytas į kalėjimo Nr. 1 chirurginį skyrių 1956 m. spalio 12 d. 16 val. 30 min. itin sunkioje būklėje. Į klausimus neatsakinėja, be sąmonės, periodiški veido, viso kūno galūnių raumenų traukuliai. Pulsas vos juntamas, minkštas, kr. spaudimas 60/40. Ligonis visas kruvinas. Lytinių organų srityje masyvus raištis, persisunkęs šviežiu raudonu krauju, nuėmus raištį pastebėti didžiuliai kraujo krešuliai, ant mašnos – plati plėštinė žaizda, padengta

kraujo krešuliais. Dešinė akis padengta hematoma ant viršutinio voko, t.p. ant voko pastebėtos 6 durtinės žaizdos, pagal diametrą padarytos plonu laidu ar vinimi, siekiančios akį: daugybė mėlynių pilvo srityje, kairės rankos 3-o piršto pjautinė žaizda. ...Po operacijos sąmonė liko neaiški, nors operacijos metu ligonis reaguavo į skausmą. Sąmonę atgavo 1956 m. spalio 13 d. ...

Gydytojų išvados: Pooperacinė diagnozė: Trauminis šokas. Plačios mašnos žaizdos – nėra mašnos turinio. Aštrus kraujoplūdis. Durtinės žaizdos ant dešinės akies. Savęs sužalojimas”.

Istorikas dr. Arvydas Anušauskas

(R. Vanagaitė pavadinęs raštinga berašte): „A. Ramanauskas buvo legendinė asmenybė net ir jiems. Norėdami pažeminti ir paniekinti tyčiojosi. Todėl ir kankinimų aprašymas būtent toks. KGB budeliai turėjo tokią sąvoką ‘обезволивание’, arba lietuviškai būtų – poveikis, kad žmogus prarastų valią. Kankinimai neretai pasibaigė mirtimis, bet iki 1953 m. ...buvo legalūs. Bet ir tada nepasisekus (pvz., kalinys mirdavo), rašydavo širdies ligas ir savižudybes. ...Partizanai nebuvo supermenai. Kaip taisyklė, susitaravo, kad neišduotų bunkerių ir rėmėjų tol, kol gali atlaikyti kankinimus ir tardymus. Tam, kad būtų galima kovos bendražygiams pasislėpti. 1957 metais, kai iš tremties ir lagerių jau grįžinėjo lietuviai, A. Ramanausko labai nenuoseklūs parodymai jau niekam pakenkti negalėjo. Nebent jam pačiam. ...KGB po tokių Ramanausko ‘parodymų’ turėjo tik konstatuoti, kad teisti ryšininkus ir rėmėjus neturi jokio pagrindo. Neturėjo daugeliu atvejų ir kokių nors įkalčių. ...Ramanauskas neslėpė mėginimų jų užverbuoti. Ne vienas žmogus partizanų tapo būtent dėl šios priežasties – tekdavo pasitraukti į mišką. Bet tai buvo labai dažnas KGB kompromitavimo metodas”.

Tą pačią dieną, kai Rūta Vanagaitė paskleidė šmeižtą apie partizanų vadą Vanagą, gimė spontaniška akcija visoje Lietuvoje prisiminti laisvės kovų dalyvius ir jų atminimui uždegti po žvakutę, o partizanų vado dukra greičiausiai kreipsis į teismą dėl jos tėvo atminimo išniekinimo.

TELKINIAI

2017 m. „Derliaus pietūs” – sielai atgaiva

RAMUNĖ KUBILIŪTĖ

„Vaiko vartai į mokslą” rūpinasi jauniu... Įvairaus amžiaus pedagogams ir kitų specialybių organizacijos steigėjoms prieš dvidešimtį metų rūpėjo Lietuvos rizikos grupės šeimų jaunimas, kuris dėl chaoso namuose ne visada lanko mokyklą (tam ir buvo įsteigti dienos centrai, kurie dirbtų su tų šeimų vaikais). Organizacija įvairiais būdais telkia lėšas remiamiems dienos centrams, kad palaikytų jų darbą. Vienas iš būdų – „Derliaus pietūs”. Tai kasmetinė tradicija. Čikagos ir apylinkių visuomenė yra kviečiama susirinkti Pasaulio lietuvių centre Lemonte. Renginio metu svečiai ne tik pietauja, bet ir žiūri trumpą programą, bendrauja, dainuoja, dalyvauja loterijoje, sužino daugiau apie organizacijos tikslą – darbą Lietuvos vaikų labui, kas padėtų užtikrinti jiems šviesesnę ateitį.

raščio vyr. redaktorę Dalią Cidzikaitę. Buvo padėkota rėmėjai Rasai Šarauskienėi, kuri kasmet į „Derliaus pietus” sukviečia didelę grupę savo artimųjų ir taip pat organizacijai dosniai aukoja. Pirmą kartą „Derliaus pietuose” dalyvavo Lietuvos generalinis konsulas Mantvydas Bekešius, kuris gražiai pasveikino netrukus dvidešimtmetį minėsią labdaros organizaciją. Pal. Jurgio Matulaičio misijos administratorius kun. Algis Baniulis SJ, sukalbėjo maldą prieš valgį ir priminė organizacijos pavadinimo simbolinę reikšmę.

Šiomet „Derliaus pietų” programoje buvo parodytas 2017 m. vasarą Žemaičių Kalvarijoje savanoriavusio, dabar jau universiteto pirmo kurso studento Manto Motekaičio trumpas dokumentinis filmas „Kaimo vaikai” (tai buvo premjera). Jis trumpai papasakojo, kaip praleido pirmą savanoriavimo savaitę, susipažindamas su „Vilties vėrinėlių” dienos centru, jo aplinka ir centro jaunaisiais lankytojais. O ki-

ar rėmėjos. Valdybos narės Birutės Pabedinskienės keptas skanus „Napoleonas” buvo išgytas aukciono būdu.

„Vaiko vartai į mokslą” valdyba dėkoja kun. A. Lipniūno-Prez. A. Stulginskio kuopos moksleiviams, nes jie ne tik dainavo. Jie padėjo nešti maistą ir teikė pagalbą visur, kur ji buvo reikalinga. Padėka visiems spalio 22 d. vykusių pietų dalyviams (tarp jų – LR konsului Mantvydui Bekešiu su žmona Egle, Pal. Jurgio Matulaičio misijos administratoriui kun. Algiui Baniuliui, SJ, viešniai iš Lietuvos – buvusiai „Draugo” redaktorei Daliai Cidzikaitėi), pietų savanoriams, dainininkams, filmo „Kaimo vaikai” kūrėjui Mantui Motekaičiui, aparatūrą paskolinusiam Taduui Dunčai, skanių pietų šeimininkei Zitai Kušeliauskienei ir visiems talkininkams, taip pat J. Daumanto-P. Dielininkaičio kuopos vyresnėms jaunėms ir Čikagoje šiuos mokslo metus St. Ignatius gimnazijoje besimokančiai viešniai iš Kauno, moksleivei ateitininkei Emilijai.

„Derliaus pietų” metu salėje buvo rodomi plakatai su pastarųjų metų organizacijos veiklos nuotraukomis, o vėliau į organizacijos „Facebook” paskyrą buvo įkeltos ką tik vykusių „Derliaus pietų” nuotraukos. Jas pamąčiusi pietų viešnia p. Alė apie „Derliaus pietus” parašė: „Pilna salė svečių. Viskas puikiai organizuota. Jaunimo elgesys patarnaujant prie stalų bei nuostabiai dainuojant – didžiulė sielai atgaiva. Nuoširdžiausias ačiū visiems, sėkmės ir Viešpaties pagalbos Jūsų visų geruose darbuose”.

Gražiais žodžiais toje pačioje paskyroje sumavo kitas pietų dalyvis, kun. Algis: „...Yra daug šaunaus jaunimo, kuris trokšta padėti Lietuvos vaikams, o tuo pačiu aplankyti savo tėvų Žemę. Po šv. Mišių misijoje aptariami

Konsulas M. Bekešius pasveikino netrukus 20-mečių minėsią labdaros organizaciją.

metų rezultatai ir vėl kaupiamos lėšos nepasiturinčių Lietuvoje tėvų vaikams. Džiaugiamės šauniais Čikagos ir jos apylinkių žmonėmis ir jaunais savanoriais”.

Be rėmėjų palaikymo jokia pelno nesiekianti labdaros organizacija negali tęsti savo projektų ir veiklos. Org. „Vaiko vartai į mokslą” dėkoja visiems „Derliaus pietų” dalyviams ir organizacijos veiklą palaikantiems. Betgi negalima gyvuoti vien pagyromis ir komplimentais. Gal labiausiai tinka patarimas: mažiau kalbų, daugiau darbų. Naujų mokslo ir veiklos metų pradžioje tai gera veiklos gairė ir priminimas.

Org. „Vaiko vartai į mokslą” tinklalapis: www.childgate.org.

Programą atliko Kun. A. Lipniūno-Prez. Stulginskio moksleivių ateitininkų kuopos nariai.

Šių metų „Derliaus pietų” svečiai šiek tiek lietingą spalio 22-osios popietę susirinko į didžiąją salę. Pietų vedėja Viktorė Siliūnienė pakvietė visus susėsti ir priminė šios organizacijos tikslus.

Pradėdamos veiklą organizacijos steigėjos taip pat norėjo puoselėti savanoriškumą bei visuomeniškumą abipus Atlanto, į savanorišką veiklą įtraukdamos jaunimą.

Viktutė pristatė grupę jaunų savanorių, kuriuos ji šią vasarą lydėjo į Lietuvą. Tai aštuoni jaunuoliai, kurie savanoriavo penkiuose organizacijos remiamuose dienos centruose: Jokūbas Baranauskas, Daiva Daulytė, Vasara Kulbytė, Mantas Motekaitis, Vitas Polikaitis, Marisa Sadauskaitė, Matas Skeberdis, Vytas Stankus (kiti aštuoni praėjusios vasaros savanoriai yra išvykę studijuoti į tolimesnius universitetus ir negalėjo pietuose dalyvauti). Susirinkusieji nuoširdžiai paplojo jiems ir „Derliaus pietuose” prie ilgo stalo susėdusiems jų tėvams, kurie juos palaikė ir rėmė jų keliones į Lietuvą. Nuo 2000 m. org. „Vaiko vartai į mokslą” paruošė 92 įvairaus amžiaus asmenis, daugiausia jaunus, savanoriškam darbui remiamuose centruose, kuriuos lanko rizikos grupės šeimų vaikai.

Viktutė pristatė ir pietuose dalyvaujančius svečius, tarp jų – ir viešnią iš Lietuvos, buvusią „Draugo” laik-

tas savanoriavimo savaites, kai atsiradavo proga, jis fiksavo centro gyvenimą, filmavo veikiančios dieninės stovyklos momentus – išvyką rinkti vaistažolių, pokalbį su centro programų vadove psichologe Jolanta, su jaunu centro lankytoju ir su buvusiu lankytoja, kuri kartu savanoriavo su iš JAV atvykusiais Mantu, Daiva, Liuce ir Vitu. Filmo rodymo aparatūra ir didžiulis ekranas buvo parūpintas Tado Dunčos dėka. Žiūrovai galėjo bent trumpam pajusti tai, ką pajuto ir išgyveno filmuotojas Mantas ir su juo Žemaičių Kalvarijoje savanoriavę trys jaunuoliai. Filmo premjeros proga autoriui buvo įteiktos sveikinimo dovanėlės.

Į salę skanų Zitos Kušeliauskienei ir jos talkininkų ruošta maistą prie stalų nešė paslaugūs A. Lipniūno-Prez. Stulginskio moksleivių ateitininkų kuopos nariai. Šeimininkei vėliau buvo sudainuota „Buvo gera gospadinė”. Popietės dalyvius pralinksmino bendras dainavimas su moksleiviais ir smuikininkų Marijos Sadauskaitės bei Tessos Papartytės palyda. Audra Kubiliūtė-Daulienė vedė loteriją. Jaunai Smiltei Baranauskaitei iš krepšio ištraukus bilietukus ir Audrai pranešus laimingų bilietukų numerį, iš salės pasigirdavo džiaugsmo balsas ir pakildavo ranka. Laimingiesiems buvo perduotas gėrybių krepšys ar gėlė, loterijai padovanota organizacijos narės

Renginio svečiai programą stebėjo susikaukę.

Praėjusią vasarą Lietuvoje savanoriavę jaunuoliai pasakojo savo įspūdžius.

Dainos Čyvienės nuotraukos

Vaiko vartai į mokslą

2017 m. savanoriavimo patirtis Vilniuje

„Draugo“ skyrelio „Majos kampelis“ autorė **Maja Chiapetta** po labai užimtos vasaros rudenį pradėjo universitetines studijas, tačiau rado laiko prisiminti praėjusią vasarą ir savanoriavimo patirtį Lietuvoje. Org. „Vaiko vartai į mokslą“ yra dėkinga Majai ir visiems 2017 m. vasaros savanoriams, kurie dirbo penkiuose skirtinguose dienos centruose Lietuvoje.

Su vaikais Vilniaus senamiestyje.

Majos žodžiais:

2017 m. birželio penktą atsikėliau anksti rytą ir sėdau į mašiną važiuoti į oro uostą. Mane vežė mama, kad galėčiau skristi į Lietuvą savanoriauti su „Vaiko vartų į mokslą“ programa. Mūsų grupėje buvo 16, visi susitikome oro uoste Čikagoje ir kartu skridome į Vilnių. Aš tikrai nežinojau ko tikėtis, buvau girdėjusi iš vyresnių, kad „Vaiko vartų“ programa buvo labai smagi. Mes turėjome porą susirinkimų su mūsų grupe ir grupės vadovėmis Viki Silūniene ir Rita Vencloviene, kurių metu jos papasakojo ko tikėtis Lietuvoje. „Vaiko vartai į mokslą“ yra programa, kurios metu Amerikos lietuvių jau-

nimas keliauja į Lietuvą savanoriauti dienos centruose su beglobiais vaikais. Aš noriu būti mokytoja ir, nors su vaikais nemažai esu dirbusi Čikagoje, patirtis su vaikais Lietuvoje tikrai buvo kitokia.

Aš gyvenau vienuolyne Vilniaus senamiestyje su Vytu Stankum, Matu Skeberdžiu ir Nora Klein. Prieš kelionę mes visi buvome pažįstami, bet dabar Vytautas ir Matas tikrai tapo mano artimiausiais draugais. Gyvenome kartu, savanoriavome kartu ir turėjome progų keliauti per Vilnių ir daug ką pamatyti. Mes su Matu savanoriavome dienos centre „Vilties Angelas“. Pirmas dvi savaites dirbome stovykloje su 4-6 metų vaikais. Prieš stovyklai prasidedant, turėjome progos susitikti su darbuotojais, kurie puošė salę. Baigus puošti mums buvo leista pasiimti tris vaikus, kurie lanko centrą, pietauti. Vaikai labai norėjo eiti į „McDonalds“, tai ten irėjome. Iš pradžių jie lyg bijojo mūsų ir visai nenorėjo kalbėtis su mumis. Mums dėl to buvo keista, nes kai dirbame su vaikais Čikagoje, jie būna labai energingi ir visados kalba. Bet kai įėjome į „McDonalds“ ir leidome jiems išsirinkti valgių ir žaisliukų, jie apsidžiaugė. Man buvo keista matyti, kad vaikai taip džiaugtųsi valgędami „McDonalds“. Tai jiems buvo speciali proga todėl, kad jie labai retai valgo restoranuose. Kai pradėjome valgyti, mes su Matu bandėme vaikus kalbinti ir po truputį, po truputį jie pradėjo bendrauti su mumis. Mes greitai tapome draugai. Kai jie į stovyklą atėjo kitą dieną, jiems buvo smagu matyti mus ir vėl bendrauti. Dvi savaites kiekvieną dieną važiuavau autobusu paimti vaikų, važiuavau kartu su vaikais į dienos centrą, kur pusryčiauome ir žaidėme. Pirmą stovyklos dieną mane truputį nustebino, kad buvo vaikų, kurie nekalbėjo lietuviškai. Mes turėjome porą vaikų, kurie kalbėjo tik rusiškai, ir vieną, kuris kalbėjo lenkiškai. Aš nekalbu nei lenkiškai, nei rusiškai, todėl man buvo labai įdomu bandyti susikalbėti su šiais vaikais. Nors nelengvai susikalbėjome, bet vienas iš vaikų, kuris kalbėjo tik rusiškai, tapo mano geriausias draugas ir per visą stovyklos laiką niekada nepaliko manęs vienos. Jis net bandė mane išmokyti rusų kalbos.

Šių metų stovyklos bendra tema buvo „Dievas stato namus“. Kiekvieną dieną būdavo nauja tema. Kasdien naujas žmogus ateidavo kalbėti su vaikais ir papasakoti istoriją iš Biblijos. Vaikai daug išmoko apie tikėjimą, ir jiems buvo labai smagu. Ne tik vaikams, bet ir savanoriams buvo smagu. Matas vieną dieną apsirengė kaip Mozė ir papasakojo savo istoriją. Mes net keliavome prie upės, kur visiems vaikams buvo labai smagu bristi per upę, kaip Mozė Biblijoje. Aš kasdien apsirengdavau angelu ir prieš pietų miegą skaitydavau vaikučiams pasaką. Man buvo žiauriai smagu žaisti ir mokyti vaikus. Aš stu-

dijuojau pedagogiką, tai ši programa man buvo tiesiog puiki.

Buvo nuostabi stovykla ir paskutinę dieną buvo daug ašarų, kai reikėjo atsisveikinti su vaikais. Po šios stovyklos turėjome progos dirbti su truputį vyresniais vaikais – nuo 8 iki 13 metų. Mes su Matu kiekvieną rytą važiuodavome autobusu paimti poras vaikų iš krizių centro. Buvo smagu bendrauti su tais

Maja ir Matas – „Vilties angelo“ savanoriai.

Majos asmeninio albumo nuotraukos

pačiais vaikais kasdien ir geriau su jais susipažinti. Su vyresniais mes dalyvavome keletose išvykose į parkus. Iš pradžių ir vyresni vaikai buvo labai neryžtingi ir nenorėjo kalbėti su mumis, bet labai greitai tapo mūsų draugai ir apsidžiaugdavo kiekvieną dieną, kai ateidavome. Po poros savaitių atėjo laikas atsisveikinti. Paskutinę dieną mes praleidome prie ežero žaisdami vandenynje ir valgędami picą. Nors buvo nuostabi diena, bet ji vėl baigėsi ašaromis, kai reikėjo atsisveikinti su vaikais ir pranešti, kad nematysime jų iki kitos vasaros.

Kelionė buvo nuostabi, aš jos niekada neužmiršiu. O ši programa tikrai išpūdinga. Buvo nuostabu matyti, kaip vaikai pasikeitė per tokį trumpą laiką. Iš pradžių jie bijojo kalbėtis su manim ir Matu, bet stovyklos pabaigoje jie nenorėjo mūsų paleisti. Buvo smagu grįžti į tėvynę ir dirbti su vaikais, kuriems reikėjo meilės. Aš daug ko išmokau iš vaikų ir tikiuosi, kad galėsiu grįžti savanoriauti su „Vilties Angelu“ ir 2018 m. vasarą, kai būsiu Lietuvoje.

Per dvi savaites Maja labai susidraugavo su centro globotiniiais.

Maja su nauja drauge.

Lietuviško kulinarinio paveldo savaitgalį „Neringoje” prisimenant...

Kulinarinio savaitgalio dalyviai „Neringoje”. 2017 m. rugsėjos 17 d.

DALIA BUBNYS

Idėja surengti kulinarinį savaitgalį „Neringoje” kilo per Žiemos šventę, kai virtuvėje susirinkusi smagi kompanija domėjosi Beatos Nicholson kulinarinės knygos receptais bei gamino velykinius patiekalus pagal išėivijoje išlaikytus receptus. Kai Dana pasiūlė sujungti skirtingų kartų patirtį į alumni savaitgalį ir jam koordinuoti, mums pasidarė labai įdomu... Toliau mums – Vilijai Bondai, Daliai Bubnys, Audrai ir Romui Buivydams ir Vidai Strazdis – besikalbant susiformavo pagrindinis savaitgalio „pas močiutę kaime” motyvas. Mane iš karto užplūdo atsiminimai iš vaikystės vasarų, praleistų pas močiutę kaime. Ten turėjau progos valgyti ant ajerų keptą ruginę duoną, padėti močiutei mušti sviestą ir slėgti sūrį. Kur galima rasti tam geresnę vietą nei „Neringos” stovyklavietė. Čia augdama mano dukra turėjo progos praleisti vasaras. Jai tai buvo proga tarsi pabūti pas močiutę kaime.

Mums pasisekė, nes radome nemažai entuziastų, besidominčių kulinariniu paveldu... Buvome pamaloningi, jog renginio registracija greitai užsipildė dalyvių iš įvairiausių Amerikos valstijų.

Man patį pirmą vakarą teko kepti duoną su česnakais. Turbūt ne vienas prisimins studentiškus susibūrimus, kai prie alaus užkandžiu ruošdavome tokią duoną. Tikrai netrūko draugiškų patarimų, kaip skaniau pakepti duoną ir kokią rūšį geriau naudoti. Tuo pat metu Audra ir Romas Buivydai salėje gamino citrininę girą pagal Putnamo vienuolių receptą. Ir čia buvo patarimų, kaip patobulinti receptą įdedant duonos. O virtuvėje Jana Motivans, „Bridges” žurnalo kulinarijos skyriaus vedėja, pradėjo gaminti žirnius su spirgučiais ir lietuvišką baltą sūrį. Nekantriai klausinėjome, kada bus galima sūrį valgyti. Tikrai buvo verta laukti iki sekmadienio ryto, nes sūris išėjo toks, kokį prisiminiau močiutės kaime.

Kai gausus dalyvių būrys susirinko į susipažinimo vakarą, daugiausiai „Neringos” renginių organizavimo patirties turinti Vida Strazdis pakvietė pasidalinti, kodėl mes visi norėjome čia atvažiuoti. Daugelį mūsų –

Vilija Bonda ir Dana Vainauskienė verda koldūnus.

Sauliaus Keriko nuotr.

Jana Sirusaitė-Motivans mokė, kaip gaminti baltą varškės sūrį.

Danos Vainauskienės nuotr.

Mokėmės, kaip iškepti raguolį ir kitus saldumynus.

Anne Vakarietis nuotr.

Koldūnai su spirgučiais – tikras skanumynas.

Daivos Juozelskis nuotr.

užaugusių išėivijos lietuviškose ar mišriose šeimose ar ne taip seniai iš Lietuvos atvykusių – vienijo prisiminimai apie vaikystę, mūsų tėvų, senelių, artimųjų šventes, ypatingą maistą ir bendravimą bei noras lietuviško maisto gaminimo tradicijas tęsti bei perduoti savo vaikams...

Šeštadienį pradėjome nusiteikę įveikti „ambicingą” savaitgalio dienotvarkę. Po pasigrožėjimo „Neringos” gamta dalyviai susirinko gaminti koldūnų, kurių pagal Danos mamos receptą mokė Dana, Audra ir Dalia. Darbo buvo daug, bet smagaus. Viena grupė gamino su mėsos įdaru, kita – tinkančius Kūčių vakarui – su grybų. Reikėjo suspėti pagaminti 900 koldūnų, kelių rūšių padažų ir salotų, kad sočiai papietautume... Po kavos, tinginio ir močiutės pyrago pertraukėlės mūsų laukė darbas atskirose grupėse. Amanda ir Arnas Gasparonis mokė kepti juodą ruginę duoną, Reggie Jagminas atgaivino grybukų receptą, Vilija Bonda mokė paruošti bandeles su lašunukais. Puiki kulinarė Vida Strazdis ne tik uždengė stalą visų paruoštais žagarėliais, bet ir pagal savo šeimos receptą mokė gaminti dešras. Ši ruošia ypač patiko anksčiau to nebandžiusiems. Virtuvėje prasidėjo didysis pasiruošimas cepelinams, kurių gamybai vadovavo prityrusi virėja Jana Motivans. Na, o lauke gražus, šiltas, rudenėjantis oras subūrė besidominčius Norberto Lingerčiaičio žuvies rūkymo metodika. Suprantama, gausus būrys rinkosi prie Joyce ir Joseph Liudzius iš Connecticut valstijos kepamo raguolio. Liudžių šeima primena apie tradicinius valgius, kasmet atsiųsdami raguolį „Neringos” vadovų susikaupimo vakarui. Smagu, jog net trečia Liudžių šeimos karta kepa raguolius pagal senolių išlaikytą receptūrą. Daugeliui buvo įdomu pabandyti ir pamatyti, kaip gimsta tradicinis vestuvinis ar ypatingų švenčių raguolis.

Darbas darbą vijo ir atrodė kad būtų prabėgusios kelios dienos, kai pagaliau susėdome vakarienės. Buvome nustebę, kiek daug lietuviškų ir gardžių patiekalų spėjome pagaminti! Buvome patenkinti, jog tai puikiausias įrodymas, jog lietuviškas kulinarinis paveldas gyvas ir tęsimas toli nuo Lietuvos...

Po vakarienės žiūrėjome dokumentinį filmuką apie lietuvišką kulinarinį paveldą ir turėjome progos išbandyti lietuviškos kulinarijos žinias viktorinoje. Buvo nemažai nustebusių, kad seniausias lietuviškas deser-

„Pas močiutę kaime“ – kulinarinio paveldo savaitgalio rengėjai (iš k.): Dana Vainauskienė, Vida Strazdis, Vilija Bonda, Audra ir Romas Buivydai, Dalia Bubnys.

Sauliaus Vainausko nuotr.

tas buvo agurkai su medum. Buvo nelengva atspėti, iš kur į Lietuvą atkeliavo šaltibarščiai ir cepelinai, kada pradėtos valgyti bulvės, koks lietuviškas patiekalas yra įtrauktas į Europos Komisijos saugomų produktų sąrašą. Kažkaip primiršome, jog į sūrinių įvairovę įeina ir obuolinis sūris... Audros, Romo ir Dalios parengto linkmo ir originalaus žaidimo pabaiga nereiškė, kad programa baigiasi. Kas susirinko prie laužo padainuoti, kas virtuvėje iš Lukio Strazdzio, Sauliaus Vainausko ir Liudo Jagmino sėmės lietuviško krupniko gamybos patirties.

Sekmadienio rytas mus subūrė susikaupimo valandėlei Beržų šventovėje, kurią vedė dr. Aldona Lingertaitienė. Kadangi kulinarinio savaitgalio atgaivino tiek daug šeimų, jaunystės, neringietiško prisiminimų, dėmesį skyrėme mūsų artimiesiems, šeimoms bei „Ne-

vyklauti savo vaikus ar tik padedantiems išlaikyti lietuviybę kitose bendruomenėse – „Neringa“ taip pat ypatinga vieta.

Savaitgalis buvo baigtas nuleidus

Norbertas Lingertaitis ruošia žuvį rūkymui.

Danos Vainauskienės nuotr.

Reggie Jagminas kepa spirgučius.

Sauliaus Keriko nuotr.

ringos” šeimai. Padėkos žodžiai buvo išsakyti Putnamo seselėms, kad įkūrė „Neringa“, kurioje per 48 metus stovyklavo tūkstančiai vaikų ir jaunimo. Mes supratome, kad ir mums – prieš daug metų stovyklavusiems, dirbusiems vadovais, vežusiems čia sto-

vėliavas ir išdalinus šio savaitgalio prizus. Sužinojė, kad tai bus specialiai šiam savaitgaliui įžymios kulinarijos meistrės Lietuvoje Beatos Nicholson padovanotos knygos „Taste Lithuania“, sulaukė kvapą laukėme nugaltų. Gana pavydžiai žiūrėjome į laimėtojus: juk tose knygose maisto matavimo vienetai pritaikyti prie amerikietiškos sistemos, yra daug gerų receptų, be to, knygoje buvo pačios Beatos autografa. Tačiau visi buvome laimingi žinodami, kad išsivešime namo daug mūsų pačių išbandytų receptų bei lietuviško maisto gaminimo patirties. Vieni kitų klausinėjome, kada vėl susitikime „Neringoje“ tęsti pažintį su lietuvišku kulinariniu paveldu.

Mums, koordinatoriams, būtų buvę nelengva suorganizuoti tokio savaitgalio be „Neringos“ vedėjos pavaduotojos Danos Vainauskienės pagalbos. Ji kaip bitelė nešė medų ir į vieną korį, ir – į kitą! Visų koordinatorių – Vidos, Vilijos, Audros, Romo ir mano vardu dėkojame Danai, dėkojame visiems dalyviams, dėkojame „Neringai"! Tikimės vėl pasimatyti ir išbandyti kitus receptus!

Šviežiai išrūkyta žuvis laukia valgytojų.

Sauliaus Keriko nuotr.

Rudenėlio šventė

Mylimas spalvas atrandame visur!

ČLM archyvo nuotr.

Ruduo – tai nuostabiausias metų laikas, kai gamta nudažo žemę pačiomis gražiausiomis spalvomis. Jomis spalio 21 dieną pasipuošė ir Čikagos liuanistinė mokykla (ČLM).

Lapus, sėklas, vaisius ir daržoves išradingieji mokyklos mokiniai, jų tėveliai bei klasių mokytojai pavertė pasakų personažais, nematytomis būtybėmis ir meniškais paveikslais. O mokyklos kieme nusidriekė mokyklos renginių koordinatorės Sandros Krumhorn-Stašaitis ir mokyklos dailės mokytojo Mindaugo Braslauskio iš rudens gėrybių ir spalvotų lapų sudėliota trispalvė. Spalvos kvietė visus, didelius ir mažus pasidaryti nuotrauką šalia tokio artimo sielai tautinio kūrinio.

Vilma Sekona,

ČLM 5A skyriaus mokytoja

Peizažas iš rudens gėrybių.

Kūrėjo „moliu“ gali tapti net kopūstas

...ar baklažanas.

Paprasti giliukai pasakoja nepaprastą istoriją.

Šalia Rukų evangelikų liuteronų bažnyčios su Augustu Dravininku (antras iš k.).

Plaškių bažnyčią aprodo Irmgard Gerulytė.

Po Klaipėdos krašto šventoves pasidairius

JONAS DIKŠAITIS

Spalio 31 dieną Lietuva, kaip ir daugelis krikščioniškų šalių visame pasaulyje, švenčia 500-ąsias Reformacijos metines, pažymint 1517-uosius, kai Martynas Liuteris paskelbė savo tezes.

Lietuvos Respublikos Seimas 2017-uosius metus paskelbė Reformacijos metais, atkreipdamas dėmesį į tai, kad Reformacija suteikė Lietuvai daug iškilų, meilę gimtajai kalbai puoselėjusių, raštijos ir kultūros srityje veikusių, švietimo sistemą formavusių asmenybių – Martyną Mažvydą, Kristijoną Donelaitį, Joną Bretkūną, Abraomą Kulvietį ir kt.

Artėjant jubiliejaus datai Žukų parapijos nariai nutarė pasižvalgyti po Mažąją Lietuvą ir pasidomėti, kaip saugomas pirmiausia jos religinis paveldas – bažnyčios.

Žukų gyvenvietė įsikūrusi netoli Nemuno, prie Karšuvos girios, Mažosios Lietuvos pakrastyje. Ryškiausias gyvenvietės pastatas – evangelikų liuteronų bažnyčia. Žukų parapija, klestėjusi tarpukariu, o po Antrojo pasaulinio karo netekusi daugumos parapijiečių, sovietmečiu pradusi ir savo bažnyčią, 1992 metais atgavo ją visiškai nuniokotą. Ji buvo pavesta trąšų sandėliu, daug metų stovėjo skylėtu stogu. Parapijos kunigo rūpesčiu gauta Europos parama ir pastatas išgelbėtas nuo griūties. Deja, Nepriklausomos Lietuvos statybininkai iš „Pamario restauratoriaus“ dirbo nusikalstamai nekokybiškai... Be stogo remonto bažnyčios viduje būtini sudėtingi restauracijos darbai, nes mūro sienose per daugelį metų įsigėrusios trąšos jas ardo. Parapijai priklausantis visas pastatų ansamblis, kuriam taip pat reikalingas kapitalinis remontas, dabar vertinamas kaip „Architektūros paminklas, saugomas valstybės“. Deja, valstybė, jos Paveldo ins-

pekcija savo griežtais reikalavimais ne saugo, ne padeda, o trukdo savininko iniciatyvoms. Tris kartus rašytas klebonijos pastato remonto projektas buvo atmestas.

Netekę vilties Žukų parapijiečiai, kunigo Ediko Šulco paraginti, nutarė, kad reikia aplankyti keletą kitų panašaus likimo Klaipėdos krašto bažnyčių. Taigi aktyvesnieji, parapijos tarybos nario Raimondo Genučio sumanumo dėka, išsiruošė į ekskursiją po vadinamąją Mažąją Lietuvą. Pirmoji aplankyta atokiau nuo gyvenvietės, vieniša prie kelio stovinti Rukų bažnyčia. Ekskursantus pasitiko parapijos tarybos pirmininkas Augustas Dravininkas. Pirmiausia jis svečius nuvedė į jaukią nedidutę šildomą parapijos salę. Žiemos metu čia laikomos pamaldos. Pirmininkas įsijautęs pasakoja, kaip pavyko gauti Europos paramą ir kapitališkai suremontuoti ne tik sovietmečiu nuniokotą ir nuo gaisro nukentėjusią bažnyčią, bet ir klebonijos pastatą. Dar nebaigti tik kunigo buto remonto darbai. Paskiausiai visiems aprodoma bažnyčia. Viskas tvarkinga ir gražu. Tik keletas katalikiškų akcentų bažnyčios viduje krenta į akis. Suabejoji, ar tai tik ne katalikų šventovė? Tarsi Reformacijos nebūta... Tačiau parapijos pirmininkas paaiškina, kad čia ir slypi tikroji krikščioniška liuteronų ir katalikų draugystė (*liuteronų bažnyčios pastatų naudojasi abi bendruomenės*, – red.). Tik radus bendrą sutarimą ir susivienijus, buvo įmanoma gauti Europos, valstybės, savivaldybės paramą ir atstatyti sovietmečio bei 1997 m. gaisro nuniokotą bažnyčią.

Plaškiuose mus pasitiko guvi senutė Irmgard Gerulytė, nešina išsaugotais bažnyčios raktais, atrodė linksma ir laiminga, kad kažkam pagaliau parūpo jos jaunystės šventovė... Tačiau viduje ji susirūpinusi vedasi visus į nuošalią patalpą ir kunigo klausia, ką daryti su metaliniais kryžiais, ku-

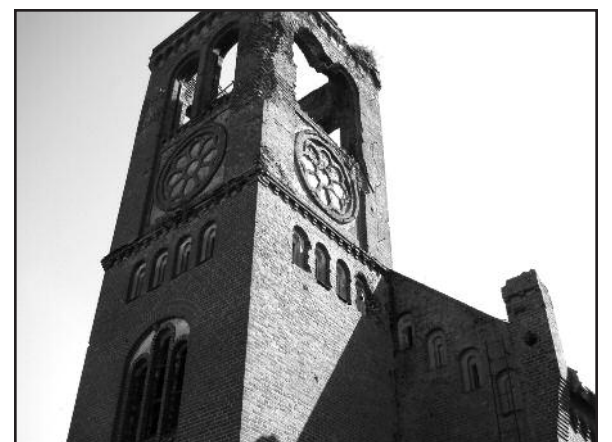

Ekskursantai prie Saugų bažnyčios.

riuos griūvančius ji neša čia iš šalia esančių kapinių ir saugo nuo metalo laužo supirkėjų... Liūdna ir nyku pasidaro dairantis po didžiulę bažnyčios erdvę su stebuklingai virš altoriaus išlikusiu kryžiumi, matant dangų pro stogo skyles. Karas bažnyčios nepalietė, tačiau sovietų okupacijos metais joje įrengtas pieno supirkimo punktas, paskui sandėlis, ilgainiui viskas išdraskyta... Irmgard, ekskursantų gidė po Plaškius, – vienintelė išlikusi Plaškių parapijos narė, vienintelė evangelikė, čia gyvenanti dabar. Jos pasakojimas – gyvoji tikroji istorija, nepagražinta kaip vadovėliuose. Jau vien jos vardas ir pavardė liudija apie sudėtingą jos šeimos likimą. Jai teko išgyventi karo pabėgėlių siaubą, kai bėglių vilkstinė pavijus sovietų armijai tik labai nedaugeliui per kančias pavyko išgyventi, išniekintiems ir iškankintiems grįžti namo... kai namai

jau užimti nedraugiškų ateivių iš Didžiosios Lietuvos. Kad nebūtų vadinami naciais, įprastą jaunystės kalbą teko pamiršti ir nebevartoti net šeimoje. Tačiau pakalbinta vokiškai, Irmgard nesutrinka ir laisvai kalbasi. Nepamiršusi šitiek metų nevartotos kalbos, nepamiršusi Plaškių bažnyčios istorijos. Lietuviai, pokario atvykėliai į šį kraštą, su jo istorija ir šventove elgėsi ne kiek ne geriau nei okupantai Karaliaučiaus krašte. Tokių kaip Irmgard buvo vienetai. Dabar, siaubingai pavėluotai, stebuklingai atsiradusi visa „Plaškių bažnyčios atkūrimo bendrija“ su savo fantastine vizija suteikė senutei vilties gyventi...

Toliau kunigo Ediko siūlomas žukiškiams susipažinti – Vyžių parapijos klebonijos pastatuose įkurtas reabilitacijos centras „Gabrielius“ nuo priklausomybės ligų kenčiantiems vyrams. Kadaisė čia yra buvę Našlių na-

Pro Plaškių bažnyčios langus švilpauja vėjai, pro įgriuvusį stogą byra krituliai.

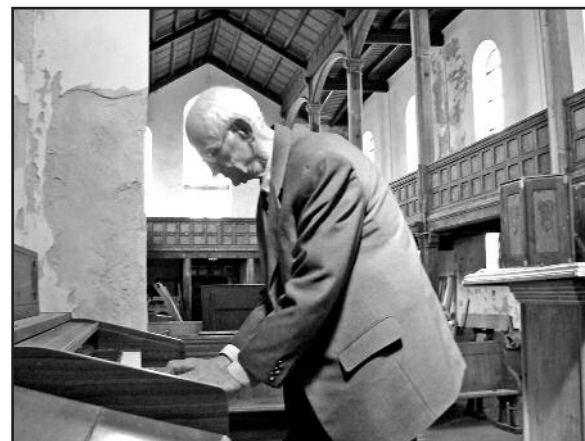
Artūro Šulcos nuotraukos

Kunigai Edikas Šulcas ir Gediminas Kleinas Vanaguose.

Rusnės bažnyčioje su parapijos vargonininke B. Vitoniene.

Straipsnio autorius išbando Vyžių bažnyčios vargonus.

mai. Centro socialinis darbuotojas Mantas paslaugiai aprodo visas patalpas, kuriose gyvena ir dirba detoksikacijos gydymą baigę žmonės, norintys integruotis į visuomenę, grįžti į visavertį gyvenimą. Mantas, pats praėjęs visus centro reabilitacijos etapus, gerai supranta kiekvieną savo reabilitantą, žino jų galimybes, moko iš naujo gyventi, patiems apsitarnauti, remontuoti patalpas. Mantas sako, kad sėkmingam grįžimui iš dugno, kuriam jie buvo, reikalingas ir tikėjimas. Aukščiausiojo pagalbos įvairių tikybių reabilitantai semiasi bažnyčioje kunigo Valdo Miliausko, centro direktoriaus, laikomose pamaldose, kurias lanko ir Juknaičių gyventojai.

Svečiams atrakinamos bažnyčios durys. Atkreipiamas dėmesys, kad bažnyčios ne tik stogui reikalingas rimtas remontas, o tai ne centro gyventojų jėgoms. Dalis bažnyčios panaudojama centro inventoriui sandėliuoti. Karo metu, kad ir trumpai sovietų armijai karo ligonine tapusi Vyžių bažnyčia vis vien buvo nuniokota, o po dešimtmečio jau vietinės valdžios vėl atimta ir paversta grūdų sandėliu. Padariniai matomi dabar. Prieš ketvirtą amžiaus parapijai sugražinta bažnyčia taip ir nebuvo deramai suremontuota.

Atvykus į Rusnę, liuteronų bažnyčia pasitiko svetingai atvertomis durimis ir galingai aidinčiais vargonais. Bažnyčia savo architektūra ir žemu įėjimu padvelkė gilia senove. Ne be reikalo ji – istorinis „Architektūros paminklas, saugomas valstybės“. Bet koks kaimietis ar net vieniša močiutė, audrai nuo namo nuplėšus keletą šiferio lapų, jau kitą dieną, kaimynams ar giminėms padedant, stogą pasiremontuoja ir apsisaugo nuo lietaus. Kaip saugo valstybė, matyti iš tolo pažvelgus į Rusnės bažnyčios stogą. Jis lyg po karo, kaip sušaudytas, išbyrėjusiomis čerpėmis. Viduje bažnyčia restauruota, bet aiškiai matyti, kuriose vietose pro naujas lubas sunkiasi vanduo. Kad tai labai kenkia ir stogą laikantioms konstrukcijoms, nekyla klausimas.

Pamačiusi po bažnyčią vaikštinėjant lankytojus, nuo chorų nusileidusi vargonininkė Birutė Vitonienė pasakoja, kad ji dažnai užėina į bažnyčią prakalbinti vargonus, patikrinti, ar bažnyčioje tvyranti drėgmė dar nesugadino neseniai vokiečių meistro sumontuoto sudėtingo muzikos instrumento. Vargonininkė pasakoja, kad po „Pamario restauratoriaus“ (to paties kaip ir Žukuose) bažnyčios stogo kapitalinio remonto prabėgus gal porai metų, pradėjo trupėti stogo čerpės. Jau kelerius metus lietingu metu pro lubas ne varva, o bėga vanduo. Prisišaukti statybininkų, kad šie sutvarkytų savo darbų broką, taip ir nepavyko. O valstybė savo paminklus saugo deklaracijomis – ne tik popieriuje, bet ir metalinėse architektūros paminklų lentelėse.

Šalia bažnyčios stūkso panašios būklės stogu jau nebegyvenamas dviaukštis klebonijos pastatas. Žukiškė Romualda, išgirdusi, kad sovietmečiu čia veikė Rusnės ligoninė, panorio prie jo nusipaveiksluoti. „Čia mano gimtieji, pirmieji namai, – pareiškė ji, – dabar aš čia antrą kartą.“ Mat kadaise tėvams gyvenant Šilutėje, kol ten buvo remontuojami gimdymo namai, gimdymo skyrius buvo perkeltas į Rusnės ligoninę. Taigi Romualda pirmą kartą išvydo pasaulį pro Rusnės evangelikų liuteronų parapijos klebonijos langą.

Pamačius, kaip visai Lietuvai brangiame egzotiškame miestelyje griūva architektūros paminklai, nebetenkama entuziazmo ir vilties, kad tarp miškų pasislėpęs mažai kam žinomas kaimelis gali sulaukti dėmesio ir paramos...

Dar aplankyta rašytojos Ievos Simonaitytės išgarsinta Vanagų parapijos šventovė. Bažnyčią aprodė ir apie ją papasakojo Vanagų parapijos klebonijoje su šeima gyvenantis kunigas Gediminas Kleinas, tarnaujantis Pagėgiuose, Natkiškiuose ir Rukuose. Nuošaliame Vanagų kaimelyje stovinti bažnyčia nenukentėjo karo nei pokario metais. Parapija maža, bažnyčia ištuštėjusi, bet jau daugelį metų ją garsina brolių kunigų Liudo ir Valdo Miliauskų organizuojama kasmetinė krikščioniška paauglių vasaros stovykla.

Visų nuotaikas praskaidrino Šilutės bažnyčia. Iš to, kaip ji sutvarkyta, galima spręsti apie parapijos ir dabartinio kunigo Remigijaus Šemeklio aktyvią veiklą. Prie įėjimo atkreipia dėmesį atminimo lentos Pirmojo pasaulinio karo metais žuvusiems parapijiečiams. Čia jų atminimui degamos žvakelės. Atminimo lentose nemažai lietuviškų pavardžių, tik dauguma jų suvokietintos. XIX amžiuje Prūsijos karalystėje Mažosios Lietuvos teritorijoje besikuriančiose gausiose, tūkstančius parapijiečių skaičiuojančiose liuteronų parapijose dauguma buvo lietuvninkai, tačiau per šimtmetį besikeičiant valstybės valdžioms, tolerancija lietuvninkams mažėjo, jie buvo verčiami asimiliuotis.

Panašias atminimo lentas matėme ir Saugų bažnyčioje, į kurią trumpai užsukome jau skubėdami namo. Žuvusių parapijiečių atminimas saugotas visose Mažosios Lietuvos bažnyčiose, bet išliko tik tose, kurios nebuvo sovietų valdžios uždarytos (parapijos išsaugotoje Saugų bažnyčioje sovietų okupaciją mena išdraskyti vargonų vamzdžiai). O kas surašys Antrajame, dar žiauresniame, pasauliniame kare nekaltai žuvusių parapijiečių vardus? Ar tik Amžių knygose jų vardai bus įrašyti?

Buvau paprašytas parašyti apie pažintinę išvyką, skirtą Žukų parapijiečiams artimiau neformaliai bendrauti, bet parašiau apie tai, kas pa-

sirodė labiau įsimintina – apie skaudaus likimo Mažąją Lietuvą bei jos atminimu ir istorinių šventovių išsaugojimu besirūpinančius patriotus. Manau, derėtų visiems, girdėjusiems apie šį kraštą, apsilankyti tose šventovėse, dalyvauti jų pamaldose ir neskubant susipažinti su krašto patriotų bandoma prikelti Reformacijos istorija, taip bent morališkai paremiant silpnas Mažosios Lietuvos parapijas.

Apžiūrėjus bažnyčias, ekskursantų bendrauta vaikštinėjant po Rusnę, prie bendro pietų stalo Agluonėnuose. Kokių minčių, idėjų ar vizijų parsivežė Žukų parapijiečiai, ką būtų galima įgyvendinti savoje parapijoje? Aki-

vaizdu, kad be papildomos veiklos, didėjant emigracijai, negausios parapijos pasmerktos išnykti. Prie bažnyčios turint ūkinių pastatų – dar ne griuvusių, gal įmanoma pasinaudoti Vanagų stovyklų pavyzdžiu, gal Vyžių reabilitacijos centro „Gabrielius“ patirtimi, o gal perspektyvų turėtų Našlių ar Senjorų namai? Galbūt šios fantastinės vizijos įgytų apčiuopiamesnę pavidalą, jei krikščioniška, ekumeninė draugystė su katalikais pavirstų lygiaverčiu bendradarbiavimu, plėtojant visiems svarbią veiklą.

„Lietuvos evangelikų kelias“,
2017 Nr. 6

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SAJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

Asmeninės siuntos 708-907-3000

Sekite savo siuntas: AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas: 8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užėiga
6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W. Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankevičienė
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999

Šiuo metu jau surinkinėjame siuntas Kalėdoms!

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

ADVOKATAI

Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

www.draugas.org

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Emigrantai su valdžia diskutuos apie partnerystę

Vilnius (URM info) – Spalio 30 dieną Vilniuje prasidėjo Globalios Lietuvos forumas, skirtas valstybės ir diasporos partnerystei.

Renginyje dalyvauja apie 150 dalyvių iš 27 užsienio valstybių ir Lietuvos.

„Užsienio lietuvių organizacijų atstovai, diasporos profesionalai, Lietuvos ir užsienio nevyriausybių įstaigų bei Lietuvos valstybinių institucijų atstovai, o taip pat į Lietuvą grįžę ir čia savo karjeras vystantys asmenys – jie diskutuoja apie užsienyje gyvenančių lietuvių tapatybės ir ryšio su Lietuva išlaikymą, valstybės ir diasporos bendradarbiavimą, siekiant Lietuvos ūkio pažangos, darbo ir verslo galimybes Lietuvoje, paramą ketinantiems grįžti ir jau sugrįžusiems užsienio lietuviams, jiems skirtas integracijos priemonės ir kitais valstybei bei užsienio lietuviams aktualiais klausimais“, – teigiama pranešime.

Pagrindinis šių diskusijų ir forumo tikslas – pateikti pasiūlymus ir nu-

brėžti pagrindines gaires „Globalios Lietuvos“ – užsienio lietuvių išitraukimo į valstybės gyvenimą modeliui – atnaujinti.

Renginyje dalyvauja ir dalijasi patirtimi Airijos agentūros „ConnectIreland“ generalinė direktorė Joanna Murphy. Ši agentūra yra pirmoji Airijoje privataus asmens idėjos ir finansavimo pagrindu 2012 metais įkurta nevyriausybė organizacija, ji pradėjo airių išeivijos investicijų pritraukimo ir verslo grąžinimo į tėvynę veiklą. Per penkerius veiklos metus „ConnectIreland“ pritraukė į Airiją daugiau kaip 100 naujų investuotojų, sukurta apie 3 tūkst. naujų darbo vietų.

Per forumą bus apdovanotos projekto „Kryptis Lietuva“ geriausios idėjos, skatinančios į Lietuvą grįžti emigrantus ir juos integruoti. Inicijatyvos bus apdovanotos trijose „Kryptis Lietuva“ nominacijose: už paskatinimą grįžti ir įsidarbinti Lietuvoje, už indelį konsultuojant sugrįžtančius, už pagalbą sugrįžusiems integruotis Lietuvoje.

Nuteistas už viešą pritarimą sovietų nusikaltimams

Vilnius (BNS) – Vilniaus miesto apylinkės teismas spalio 30 dieną laisvės apribojimu nubaudė Jurijų Subotiną už tai, kad viešai paskelbė komentarą, pritariantį sovietų vykdytiems nusikaltimams.

„Ačiū Stalinui, Sniečkui ir Tarybų valdžiai, kam nepatinka būti kartu su Rusija – von nakui iš Lietuvos, čemodan-vokzal – Amerika. Jurijus Subotinas“, – skelbta 2016 metais komentare po straipsnius interneto svetainėje.

Teisėjas Robertas Rainys paskelbė, kad už šiuos žodžius J. Subotinui skiriama vienerių metų ir dviejų mėnesių laisvės apribojimo bausmė.

Teismas rėmėsi Žurnalistų etikos inspektoriaus tarnybos eksperto išvada dėl viešosios informacijos. Jis konstatavo, kad iš J. Subotino pasisakymo galima daryti išvadą, kad represinis sovietinis režimas Lietuvoje yra buvęs didžiulis padėkos vertas gėris, taip pritariama Lietuvos ar Europos Sąjungos teisės aktais arba įsiteisėjusiais Lietuvos ar tarptautinių teismų sprendimais pripažintiems genocido ar kitiems nusikaltimams žmoniškumui

Knygynuose neliks R. Vanagaitės knygų

Vilnius (Alkas.lt) – Leidykla „Alma littera“ pranešė, kad nutraukia bendradarbiavimą su rašytoja Rūta Vanagaite ir išima visas jos knygas iš prekybos dėl jos nepriimtinių pasisakymų apie su sovietų okupacija kovojusią partizanų vadą Adolfą Ramanauską Vanagą.

„Rūtos Vanagaitės pasisakymai mums yra nepriimtini ir nesuderinami su 'Alma litteros' leidyklos vertybėmis, todėl nusprendėme nedelsiant nutraukti bendradarbiavimą su R. Vanagaite ir išimti visas 'Alma littera' išleistas jos knygas, įskaitant ir ką tik pasirodžiusią knygą 'Višta strimelės galva', – teigiama leidyklos „Alma littera“ pranešime.

Leidykla taip pat pranešė, kad atsisirboja nuo bet kokių R. Vanagaitės pareiškimų.

Rašytoja pastarosiomis dienomis sulaukė daug kritikos, kai remdamasi KGB dokumentais pareiškė, esą A. Ramanauskas-Vanagas nebuvo kančiamas, o pats bandė nusižudyti. Is-

arba karo nusikaltimams, jie neigiami bei šiurkščiai menkinami.

„Kadangi valstybė yra ne tik teritorija, bet ir instituciskai ją valdanti bendruomenė, šiuo šnekos aktu, vulgariai raginant nepritariančius Rusijos politikai emigruoti iš Lietuvos, kartu pareiškiamas asmeninė nuomonė ir plačiai paskleidžiamas neigiamas menkinamas požiūris į lojalius dabartinei Lietuvos valstybei bei jos politikai piliečius kaip žmonių grupę, skiriamą įsitikinimą bei pažūrų pagrindu“, – rašoma pateiktoje išvadoje.

Laukdamas teismo verdikto prie teismo salės jis kalbėjo panašiai kaip ir komentare.

J. Subotinas pripažintas kaltu pagal Baudžiamojo kodekso straipsnį, kuris numato atsakomybę už viešą pritarimą tarptautiniams nusikaltimams, sovietų ar nacistinės Vokietijos nusikaltimams Lietuvos Respublikai ar jos gyventojams, jų neigimą ar šiurkštų menkinimą.

Už panašų nusikaltimą J. Subotinas yra baustas pinigine bauda, jos dar nėra sumokėjęs.

A. Ramanauskas-Vanagas. Vikipedijos nuotr.

torikai teigia, kad šie teiginiai neatitinka tikrovės.

A. Ramanauskas partizanų tapo 1945 metais. Po poros metų jis ėmė vadovauti Dainavos apygardai, o 1948 metais paskirtas Pietų Lietuvos partizanų srities vadu. 1956 metais Kaune A. Ramanauskas ir jo žmona buvo suimti, po metų nuteistas mirties bausme.

Minint jo šimtąsias gimimo metines, Seimas kitus metus ketina paskelbti Adolfo Ramanausko-Vanago metais.

NATO ir Japonija bendradarbiaus

Tokijas (ELTA) – Japonija ir NATO išreiškė bendrą susirūpinimą dėl Šiaurės Korėjos branduolinės bei raketų programų ir patvirtino bendradarbiaujančios tarpusavyje. Tokias išvadas leido padaryti NATO generalinio sekretoriaus Jens Stoltenberg išsakyti komentarai.

NATO ir Japonija „sprendžia bendrus iššūkius“, tarp jų – ir susijusius su Šiaurės Korėja, sakė J. Stoltenberg.

Japonijos užsienio reikalų ministras Taro Kono teigia, kad Rytų Azijos regionas šiuo metu yra atsidū-

res saugumo požiūriu sudėtingoje situacijoje, ir pridūrė besiviliantis, kad NATO padės regionui spręsti Šiaurės Korėjos grėsmės klausimą.

Pastaruoju metu atlikdama balistinių raketų bandymus, Šiaurės Korėja virš Japonijos buvo paleidusi kelias raketas. Be to, buvo pasitaikę atvejų, kai raketos nukrisdavo prie pat šalies krantų.

Japonijos ministras pirmininkas Shinzo Abe tokius kaimynės veiksmus yra pavadinęs keliančiais pasipiktinimą, o J. Stoltenberg, Pchenjano elgesį apibūdino kaip neatsargų.

Ispanija siūlo išeitį

Madridas (ELTA) – Ispanijos vyriausybė sveikintų buvusio Katalonijos vykdomosios valdžios vadovo Carles Puigdemont sprendimą tęsti politinę karjerą ir dalyvauti naujuose rinkimuose.

Anksčiau Madridas nušalino Carles Puigdemont nuo pareigų. Nauji

Katalonijos parlamento rinkimai paskirti gruodžio mėnesį.

C. Puigdemont anksčiau paragino Katalonijos nepriklausomybės šalininkus demokratiškai protestuoti prieš tiesioginį Madrido valdymą ir pažadėjo tęsti „laisvos šalies kūrimo“ darbą.

Sulaikymai tyrime dėl Rusijos veiksmų?

Vilnius/Washingtonas (LRT.lt) – Oficialusis Washingtonas buvo sujudęs dėl pranešimų, jog mažiausiai vienam asmeniui rengiamasi pateikti kaltinimus byloje, kur tiriami galimi Rusijos bandymai paveikti 2016 metų prezidento rinkimus Donald Trump naudai.

CNN reportaže nebuvo užsiminta, kam galėtų būti pareikšti kaltinimai. Minėtam tyrimui vadovauja Federalinių tyrimų biuro (FTB) direktorius Robert Mueller.

R. Mueller komanda nekomentuoja pranešimų. Pareigūnui suteikti įgaliojimai nagrinėti ne tik Rusijos kišimąsi į rinkimus, bet ir tirti kitus nusikaltimus.

D. Trump remiantis respublikonų gubernatoriaus Chris Christie sakė, jog „svarbus dalykas šiandien žinoti Amerikos žmonėms yra, kad prezidentas nėra tiriamas“.

Paprastai tokie tyrimai pirmiausia būna nukreipti į žemesnio lygio asmenis ir aukštus pareigūnus pasiekia tik jiems aiškiai įgavus pagreitį.

Atstovų rūmų narys iš Californijos, Žvalgybos komiteto narys demokratas Adam Schiff nieko nekomentavo, kai buvo paklaustas, ar D. Trump veikla yra tiriama.

Bet jis užsiminė apie du galimus asmenis, kuriems artimiausiu metu gali būti pareikšti kaltinimai. Vienas jų yra buvęs prezidento nacionalinio

FTB direktorius Robert Mueller kol kas neatsirauja. YourCentralValley nuotr.

saugumo patarėjas Michael Flynn, o antras – buvęs kampanijos vadovas Paul Manafort. Abu jie buvo įšivėję į skandalus dėl nedeklaruoto lobizmo užsienio šalių interesams.

Kai kurie respublikonai, taip pat ir konservatyvaus „Wall Street Journal“ redakcinė kolegija paragino tyrimui dėl Rusijos kišimosi į rinkimus vadovaujantį R. Mueller atsistatydinti. Respublikonas Ch. Christie perspėjo, kad buvęs FTB vadovas turi būti „labai, labai atsargus“.

Savo ruožtu demokratai sako, kad D. Trump peržengtų ribą, jeigu nuspręstų atleisti R. Mueller arba suteiktų išankstinę malonę savo bendražygiams.

Už bendradarbiavimą gali grėsti sankcijos

Washingtonas (BNS) – Valstybės departamentas paskelbė sąrašą daugiau kaip 30-ies Rusijos įmonių ir tarnybų, su kuriomis bendradarbiaujančioms juridiniams ar fiziniams asmenims gali grėsti sankcijos.

Šiame sąrašė – Rusijos concernai „Kalašnikov“, „Ižmaš“, „Tupolev“, „Almaz-Antej“, „Rosoboronexport“, „RosTech“, „Suchoj“, „Admiraltijskie verfi“, „Iževskij mechičeskij zavod“, „Oboronprom“, „Uralvagonzavod“, „Vertalioty Rossii“, taip pat specialiosios tarnybos – FSB (federalinė saugumo tarnyba), SVR (užsienio žvalgybos tarnyba), GRU (ginkluotųjų pajėgų generalinio štabo vyriausioji valdyba).

Pasak JAV Valstybės departamento atstovės Hether Nauert, sąrašas viešinamas, kad JAV įmonės ir fiziniai

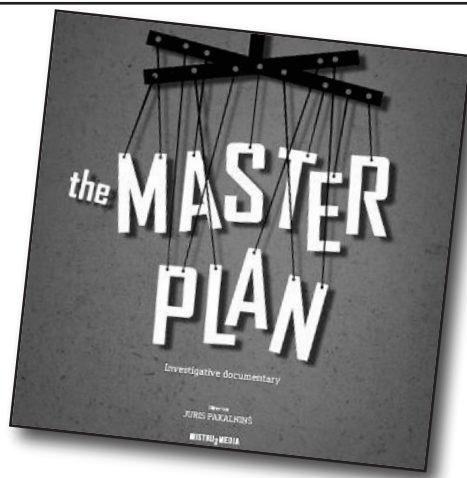
asmenys turėtų laiko nutraukti bet kokius verslo ryšius su šiais Rusijos subjektais.

Dėl Rusijos vaidmens Ukrainos konflikte ir jos numanomo kišimosi į JAV prezidento rinkimus Kongresas liepą priėmė įstatymą dėl naujų sankcijų Maskvai.

Naujasis įstatymas sugriežtina jau anksčiau Rusijai taikytus suvaržymus. Numatoma, kad bus ribojama galimybė JAV įmonėms dalyvauti bendruose energetikos projektuose, kuriuose Rusijos partnerių indėlis yra didesnis kaip 33 proc. (anksčiau buvo 50 procentų). Įstatymas gali paleisti ir naująjį Rusijos eksporto dujotiekio per Baltijos jūrą projektą „Nord Stream 2“, nes, jis „daro žalingą poveikį Europos Sąjungos energetiniam saugumui“.

Jus kviečia:

Filmo „Master Plan“ peržiūra ir diskusijos

2017 m. lapkričio 14 d., antradienį, 7 val. v.
Music Box Theatre
3733 N. Southport Ave., Chicago, IL

Režisieriaus **Juris Pakalninš** sukurtas filmas „Master Plan“ peržiūrą rengia Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje, Latvijos Respublikos garbės generalinis konsulas, Amerikos latvių draugija ir Lina Ramona Vitkauskas.

Tai 2016 metais sukurtas dokumentinis filmas, kuriame parodomi Rusijos naudojami būdai, stengiantis paveikti Baltijos valstybių vidaus politiką - skaldant vietines bendruomenes, propaguojant nostalgiją Sovietų Sąjungai ir niekinant Baltijos valstybių atkurtą nepriklausomybę.

Renginys nemokamas.

Diskusijas ves poetė ir visuomenininkė **Lina Ramona Vitkauskas**.

Diskusijose dalyvauja:

Inga Springe, žurnalistė, „Re:Baltica“ steigėja.

Mantvydas Bekešius, Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje.

Robert Blumberg, Latvijos Respublikos garbės generalinis konsulas Čikagoje.

Benjamin Thomas Wolf, buvęs FBI valstybinės apsaugos tyrinėtojas ir JAV diplomatas.

Artis Inka, Čikaga.com, Čikagos latvių žiniasklaidos šaltinio redaktorius ir Latvijos istorijos dėstytojas.

Inga Springe pradėjo dirbti Latvijos televizijoje 1998 metais, o vėliau dirbo Latvijos dienraštyje „Diena“ – rašė tiriamosios žurnalistikos straipsnius. Savo darbe ji pagrindinį dėmesį skyrė korupcijos, kontrabandos ir organizuotų kriminalinių nusikaltimų temoms. I. Springe gavo Fulbright/Humphrey mokslinę stipendiją, suteikusią jai galimybę mokytis Maryland universitete (2010–2011 metais). Žurnalistė stažavosi „The Washington Post“ laikraščio redakcijoje, taip pat įstaigoje „The Center for Public Integrity“. Tai didžiausia JAV pelno nesiekianti tyrinėjamąsios žurnalistikos organizacija. Grįžusi į Latviją, I. Springe įkūrė „Re:Baltica“. Ji ėmėsi inicijuoti, kad viešumoje bei politikų sluoksniuose būtų pradėta kalbėti ir diskutuoti visuomeninės nelygybės temomis. Latvijos žurnalistų draugija ją apdovanojo premija už pasiekimus tiriamosios žurnalistikos srityje. 2014 metais I. Springe projekto „NewEurope 100“ atstovai ją išrinko įrašyti į iškiliausių šauklių Vidurio ir Rytų Europoje sąrašą. Šį projektą remia „Google“ bendrovė ir „The Financial Times“ laikraštis. Iki 2015 metų I. Springe buvo savaitinės Latvijos televizijos programos „1 to 1“ moderatorė. Inga Springe yra Tarptautinės tiriamosios žurnalistikos draugijos narė.

Artis Inka dirbo Čikagos latvių draugijos ir Čikagos Jungtinių latvių draugijų valdybose ir buvo Vidurvakarių baltų sąjungos pirmininkas tuo metu, kada Baltijos valstybės siekė tapti NATO narėmis. Jis ne tik stengėsi įtikinti NATO vadovybę padidinti NATO narių skaičių, bet taip pat vadovavo pastangoms JAV Kongrese svarstyti ir priimti rezolucijas, kuriomis būtų pripažinta, kad buvusi Sovietų Sąjunga okupavo Baltijos valstybes. Šių pastangų dėka 2005 metais buvo priimta JAV Atstovų Rūmų 128-oji rezolucija, kurioje reikalaujama, kad Rusijos federacija aiškiai pripažintų ir pasmerktų neteisėtą Estijos, Latvijos ir Lietuvos okupaciją, vykdytą Sovietų Sąjungos nuo 1940-ųjų iki 1991 metų. Taip pat 2008 metais JAV Senatas priėmė 87-tą rezoluciją, kuri pasveikino Latviją su Nepriklausomybės paskelbimo 90-tosiomis sukaktuvėmis ir pageidavo, kad JAV Prezidentas ir Valstybės sekretorius ragintų Rusijos Federaciją pripažinti, jog sovietų įvykdyta ir 51-erius metus trukusi Latvijos, Estijos ir Lietuvos okupacija pagal Molotovo-Ribbentropo paktą buvo neteisėta. Tarp šios rezolucijos rėmėjų buvo tuometinis Illinois senatorius Barack Obama.

Rengėjų info

KVIETIMAS Į DRAUGO FONDO METINĮ NARIŲ SUVAŽIAVIMĄ

2017 m. lapkričio 11 d., šeštadienį, 10 val. ryte
„Draugo“ patalpose
4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629

Maloniai kviečiame visus Draugo fondo narius dalyvauti metiniame narių suvažiavime Čikagoje. Jei negalite asmeniškai suvažiavime dalyvauti, panaudokite „proxy“ kortelę ir įgaliokite kitą DF narį arba direktorių suvažiavime už Jus dalyvauti.

Suvažiavimo darbotvarkė

Registracija 9–10 val. r.

Darbo posėdis 10 val. r.

Suvažiavimo atidarymas – Tarybos pirm. Marijos Remienės sveikinimas

1. Invokacija ir mirusiųjų narių paminėjimas
2. Prezidiumo, sekretoriato, nominacijų ir balsavimo komisijų sudarymas

3. „Draugo“ leidėjų ir vyr. redaktorės sveikinimai ir pranešimai

4. Draugo fondo pranešimai:

a. praeito suvažiavimo protokolo priėmimas

b. tarybos – Marija Remienė

c. išdo ir investavimo – Leopoldas von Braun

d. kontrolės komisijos – Vida Sakevičiūtė

e. „Draugo“ tarybos pirmininko pranešimas

f. registracijos ir mandatų komisijų pranešimai

6. Draugo fondo direktorių tarybos (trejų metų) rinkimai

7. Kontrolės komisijos rinkimai

8. Diskusijos dėl tolimesnės Draugo fondo veiklos

9. Suvažiavimo uždarymas

Marija Remienė
Tarybos pirmininkė

Pastaba: DF nario pažymėjimus reikia turėti asmeniškai arba su įgaliojimu dalyvauti suvažiavime.

Dėl vasaros laiko taikymo siūloma gyventojų apklausa

Iki kitų metų lapkričio 1 d. siūloma atlikti gyventojų apklausą dėl vasaros laiko taikymo Lietuvoje. Tai Seimo posėdžių sekretoriato įregistruotame nutarimo projekte siūlo Seimo Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos frakcijos narys Mindaugas Puidokas.

Vyriausybei taip pat siūloma pavesti atitinkamoms valstybės institucijoms iki 2018 m. lapkričio 1 d. atlikti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl vasaros laiko susitarimų nuostatų poveikio sveikatos, energetikos, transporto, aplinkos, finansų turizmo ir žemės ūkio sritims analizę.

Seimo narys M. Puidokas ragina pradėti konsultacijas su Europos Komisija (EK) dėl galimybės pakeisti šios direktyvos nuostatas, suteikiant galimybę kiekvienai Europos Sąjungos (ES) valstybei narei pačiai apsispręsti dėl vasaros laiko taikymo jos teritorijoje, atsižvelgiant į vasaros laiko poveikio analizės rezultatus.

Projektą įregistravęs M. Puidokas taip pat siūlo pripažinti netekusiu galios Lietuvos Seimo 2015 m. lapkričio 26 d. nutarimą „Dėl vasaros laiko taikymo Lietuvos Respublikos teritorijoje“.

Seimo Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų frakcijos seniūno pavaduotojas Jurgis Razma anksčiau kreipėsi į ministrą pirmininką Saulių Skvernelį, prašydamas pateikti informaciją, ar Vyriausybė (ankstesnioji ar dabartinė) atliko vasaros laiko įvedimo poveikio analizę. Tai atlikti ją įpareigojo savo nutarimu dar praėjusios kadencijos Seimas.

Parlamentaras taip pat klausė, ar atsižvelgusi į tyrimo rezultatus, Vyriausybė pateikė ar nepateikė EK siūlymą pakeisti direktyvos nuostatas, suteikiant galimybę kiekvienai ES valstybei narei pačiai apsispręsti dėl vasaros laiko taikymo jos teritorijoje.

Sekmadienio naktį, kaip ir visoje ES, Lietuvoje buvo atšauktas vasaros laikas.

Jungtinėse Valstijose vasaros laikas bus atšauktas lapkričio 5-ąją.

ELTA ir „Draugo“ info

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **JAV LB Lemonto apylinkės Socialinių reikalų skyrius** lapkričio 1 d., trečiadienį, 1 val. p. p. kviečia visus į PLC skaityklą Lemonte pasižiūrėti filmo apie buvusio LR prezidento Valdo Adamkaus veiklą. Filmas sukurtas Prezidento 90-mečio proga.

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo** bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) lapkričio 5 d., sekmadienį, per šv. Mišias paminėsime Vėlines. Apeigos prasidės 9:45 val. r. Prieš šv. Mišias galėsite surašyti mirusiųjų vardus ir sudėti į pintinę, kuri bus padėta šalia altoriaus. Ant specialiai paruošto stalelio galima bus padėti mirusiųjų artimųjų nuotraukas. 10 val. r. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. Gediminas Keršys. Kviečiame visus atvykti ir maldose prisiminti Amžinybėn iškeliavusius brangius artimuosius.

■ **Filatelistų draugijos „Lietuva“ narių** susirinkimas įvyks lapkričio 5 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p. Pasaulio lietuvių centre, posėdžių kambaryje #102 (14911 E. 127th St. Lemont, IL 60439). Po susirinkimo – pabendraavimas. Kviečiame susirinkime dalyvauti draugijos narius ir svečius, kurie domisi Lietuvos filatelija.

■ **Lapkričio 5 d., sekmadienį, 10 val. r.** Apreiškimo bažnyčioje (259 North 5th Street, Brooklyn, NY 11211) šv. Mišių metu vyks Vėlinių paminėjimas. Uždegdami žvakutes prisiminsime praėjusių metų mirusius parapijos narius, parapijiečių gimines ir artimuosius. Po šv. Mišių parapijos apatinėje salėje bus užkandžiai ir kava. 1 val. p. p. Apreiškimo bažnyčioje vyks solistės Juditos Leitaitės koncertas. Visi maloniai kviečiami.

■ **Lapkričio 11 d., šeštadienį, 7 val. v.** Lietuvių Opera kviečia į muzikinį vakarą-pokylį „Pakelkime mes taurę linksmybės!“ Koncertuos solistai Nida Grigalavičiūtė, Vilma Skučienė, Gilija Krūmaitienė, Linas Sprindys, smuikininkė Linda Veleckytė-Nussbaum, Lietuvių Operos choras (vad. Jūratė Grabliauskienė) ir grupė „Sandalai“. Renginys vyks Pasaulio lietuvių centre (Fondo salėje), 14911 E. 127th St., Lemont, IL 60439. Po koncerto – vakarienė ir šokiai. Vietas galite užsisakyti tel. 630-247-4422.

■ **Draugo fondo metinis narių suvažiavimas** įvyks lapkričio 11 d., šeštadienį, 11 val. r. „Draugo“ patalpose, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629.

<http://draugokalendarius.org>

Visų Šventųjų šventė ir Vėlinių Mišios Pal. Jurgio Matulaičio misijoje Lemonte

Lapkričio 1 d., trečiadienį – Visų Šventųjų šventėje – šv. Mišios bus aukojamos 11 val. r., 4 val. p. p. ir 7 val. v. Pasimeldę ir prisiminę brangius artimuosius, besiilsinčius amžinybėje, po kiekvienų šv. Mišių degančias žvakutes nuėšime į Kryžių kalnelį.

Lapkričio 2 d., ketvirtadienį – Vėlinių dieną – šv. Mišios misijoje bus aukojamos 8 val. r.

Vėlinių novena prasidės lapkričio 1 dienos vakarą ir baigsis lapkričio 10 d.

Kviečiame mirusiųjų vardus užrašyti ant žalių vokelių, kuriuos rasite prie įėjimo į bažnyčią, taip pat zakristijoje ir raštinėje. Galima surašyti kiek tik norima mirusiųjų, už kuriuos aukojamos šv. Mišios kiekvieną novenos dieną. Per kiekvienas šv. Mišias pintinė su visais vardais bus laikoma prie altoriaus.

Vėlinių žvakės jau raštinėje!
Kviečiame užsukti į raštinę darbo dienomis nuo 9 val. r. iki 2 val. p. p. ir įsigyti pašventintų spalvingų Vėlinių žvakių.

VISŲ ŠVENTŪJŲ ŠVENTĖ IR VĖLINIŲ DIENOS MIŠIOS

Lapkričio 1 d., trečiadienį, Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje bus minima Visų Šventųjų šventė. Šv. Mišios bus aukojamos 11 val. r. ir 7 val. v. **Vakarinėse Mišiose** uždegdame žvakutes, maldomis, giesmėmis ir eilėmis prisiminsime brangius artimuosius, besiilsinčius Amžinybėje.

Lapkričio 2 d., ketvirtadienį, 9 val. r. – Vėlinių dienos šv. Mišios.

Kviečiame ant vokelių su auka surašyti savo artimųjų mirusiųjų vardus. Vokeliai bus padėti šalia altoriaus ir visą lapkričio mėnesį melsimės Mirusiųjų dienos intencija.

Sveikiname „Draugo“ pokylio, įvykusio spalio 29 dieną, sekmadienį, Pasaulio lietuvių centre Lemonte piniginės loterijos laimėtojus:

100 dol. – Mona Merkevičius, Phoenix, AZ;

250 dol. – Juozas Orentas, Novi, MI;

500 dol. – Regina Matonis, Burbank, IL;

1 000 dol. – Jonas Labanauskas, St. Pete Beach, FL.

Prizai bus išsiųsti nugalėtojams. Rengėjai dėkoja visiems, dalyvavusiems loterijoje, ir linki sėkmės kitais metais.

Lapkričio 1–5 dienomis Čikagoje lankysis „Misija Sibiras'17“ ekspedicijos vadovai **Raminta Kėželytė** ir **Arnoldas Fokas**. Jaunuolių kelionės tikslas – surasti bendraminčių tarp lietuvių ir amerikiečių.

Lapkričio 1 d. 1 val. p. p. svečiai susitiks su Lemonto apylinkės lietuviais, 7 val. v. – su lietuviais sportininkais.

Lapkričio 2 d. 7 val. v. – „Misija Sibiras'17“ parodos atidarymas Balzeko lietuvių kultūros muziejuje.

Lapkričio 4 d. 7 val. v. – Susitikimas su visuomene Pasaulio lietuvių centre.

Lapkričio 5 d. 12 val. p. p. – susitikimas su Marquette Parko apylinkės lietuviais ir Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos nariais parapijos salėje.

Dėl papildomų renginių galite susisiekti su organizatoriais el. paštu raminta@jau-niems.lt arba tel. +370 633 77323.

Esate maloniai kviečiami dalyvauti koncerte ir naujos kompaktinės plokštelės pristatyme

Atnešk man dainą
Vilija Kerelytė

Lapkričio 5 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p.

„Sielos“ galerijoje

14911 127th St., Lemont, IL 60439

Dalyvaus:

Algimantas Barniškis

Pal. Jurgio Matulaičio misijos choras

Pop choras „Svajonė“

Lapkričio 12 d., sekmadienį, 3 val. p. p. Trinity Lutheran Church (6850 W. 159th St, Tinley Park, Illinois 60477) vyks iškilmingas koncertas „SOLI DEO GLORIA: Lietuva ir Reformacija“.

Programą atliks „Dainavos“ choras (meno vadovas Darius Polikaitis), solistė **Nida Grigalavičiūtė**, gitaristas **Jonas Kublickas**, varinių pučiamųjų kvartetas, skambės ypatingas vargonų solo, dalyvaus skaitovai.

Bilietai: suaugusiems – 25 dol., jaunimui iki 18 m. – 15 dol., vaikams iki 10 m. – nemokamai. Vietų skaičius ribotas.

Daugiau informacijos tel. 708-422-1433.

Rengėjų info